

dens videre Skjæbne bliver. Naar man derfor ikke kan slutte sig til Lovforslaget, som det foreligger ved 3die Behandling, er det, efter min Formening i de fleste Tilfælde, rigtigst at stemme derimod. Naar det ærede Medlem derefter nærmere udtalte sig om, hvorledes han bedømte Forslaget, hvorledes han mente, at de Spørgsmaal, som Lovforslaget omhandler, kunde ordnes, viste det sig ogsaa særdeles klart, at det ærede Medlem slet ikke var enig i Grundtanken; han var ikke mere enig i Grundtanken i Forslaget end jeg, og jeg tør vel sige de Andre, der have udtalt sig imod Forslaget; dette ønsker jeg skal staa klart.

Det ærede Medlem mente, at det var det Rigtigste at udvide Valgretten i Kjøbenhavn, saaledes, at Alle, der overhovedet havde Valgret, fik Valgret til Kommunen. Hvorvidt nu denne Opfattelse maatte være rigtig eller ikke, det skal jeg ikke indlade mig paa, men efter min Mening er det rigtigst, naar det ærede Medlem vil, hvad saa mange Andre have gjort før ham, drage en Paralel imellem, hvad der gjælder paa det egentlige politiske Omraade, og hvad der gjælder paa det kommunale Omraade. Han fremhævede da ogsaa, at man ikke kunde blive staaende ved det, hvorpaa Lovforslaget gaar ud, idet der nødvendigvis dertil maatte føies en Indskrænkning, idet man ellers vilde gaa meget videre, end man er gaaet paa det politiske Omraade. Det ærede Medlem henvisste til, at der, hvor det er Spørgsmaal om det Politiske, staaer en Regering ved Siden af Repræsentationen, og jeg veed ikke, om han fremhævede — men i alt Fald kunde han med Bøje have fremhævet det, — at Rigsdagen ikke bestaar af Folkethinget alene, men ogsaa af Landsthinget, der vel nærmest maa siges at repræsentere de mere Formuende eller Konservative; eller, hvad man vil, kalde dem. Det viste sig altsaa tilfulde, at det ærede Medlem ikke var enig i Grundtanken i dette Lovforslag, som er den, at der skal gives den store Masse kommunal Valgret uden Hensyn til Formue, naar de blot yde Skat, og naar de have politisk Valgret; derpaa gaar Lovforslaget ud, det er dets Grundtanke; men der er det ærede Medlem ganske uenig. Naar man altsaa er uenig i Lovforslaget, er det ikke rig-

tigt at give det sin Stemme, trostende sig med, at man paa et andet Sted vil være mere streng i sine Fordringer, og at Repræsentationens anden Afdeling skal udføre det Arbejde, som man i Hensyn vil skyde fra sig her i Folkethinget.

Talen: Naar det ærede Medlem siger, at Grundtanken i det foreliggende Lovforslag er den, at der skal gives alle Bølgere lige Valgret, tror jeg paa den anden Side, at man kan være ligesaa berettiget til at sige, at Grundtanken er den, at der skal gives alle de Borgere Valgret, som have Valgret til den politiske Forsamling. Hvad for Dvrigt Grundtanken er, maatte Forslagsstilleren vel nærmest selv kunne sige; men da han ikke er tilstede, maa vel den ene Opfattelse kunne staa ligesaa vel som den anden. Hvad dernæst angaar, at jeg skulde stemme imod Lovforslaget paa det nærværende Standpunkt, naar jeg ikke var fuldt tilfreds dermed, skal jeg dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han selv nævnte, at Rigsdagens anden Afdeling repræsenterede den mere konservative, den mere formuende Del af Befolkningen, og da det ærede Medlem kjender den lovgivende Magts anden Afdeling ligesaa godt som jeg, vil han vide, at vi kunne være sikkert overbeviste om, at den Tilstand, hvori Lovforslaget nu foreligger, kommer det ikke tilbage til os.

Da ikke flere ønskede at ytre sig, sættes Lovforslaget (se Tillæg C) under Affstemning, og vedtoges med 53 Stemmer imod 9.

Sagen gaar nu til Landsthinget.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Understøttelse af Statskassen til Bybeholdningerne (2den Behandling findes i Tidenden S. 4925 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Wendingsforslag: